

20. januar 2015

FM 2016/33

I henhold § 33, stk. 1 forretningsorden for Inatsisartut fremlægger jeg hermed følgende forslag til Inatsisartutbeslutning:

Forslag til Inatsisartutbeslutning om at pålægge Naalakkersuisut til EM17 at udarbejde en opfølgende redegørelse til ”Redegørelse om Landsstyrets strategi for eksport af is og vand fra 2004”. (Den kommende redegørelse skal kortlægge, de praktiske barrierer og kommercielle udfordringer potentielle grønlandske eksport drikkevands projekter står overfor på det globale marked. Redegørelsen skal ligeledes udstikke en fremadrettet strategi for eksport af is og vand, dette set i lyset af de hidtidige indhøstede erfaringer med eksport af drikkevand.)
(Medlem af Inatsisartut, Jess Svane, Siumut)

Begrundelse:

Grønlands ferskvandsreserver kan regnes blandt verdens ældste og alligevel noget af det reneste vand, der overhovedet findes i verden – og endda i de største mængder, som ikke bare lige vil udtørre. Vore isbræer og gletschere, er ligeledes unikke og det er ikke ethvert land, der har den samme unikke is, som vi har her.

Derfor kan man ikke undgå at undre sig over, at der endnu ikke til dags dato forefindes nogen egentlig is- og drikkevandsproduktion til trods for, at flere forgæves har forsøgt sig, men endnu ikke har haft held til at lykkes fuldt ud, hvilket er til trods for, at der unægtelig må være stor efterspørgsel på de forskellige markeder rundt omkring i verden, hvis man altså vel og mærke skaber de nødvendige salgs- og marketingsstrategier, der skal til for at gøre opmærksom på de unikke varer.

Der er rent lovgivningsmæssigt, allerede for flere år siden, åbnet op for vand- og isproduktion og der er da også flere, der har forsøgt sig, dog er det endnu ikke lykkedes for disse iværksættere, at trænge igennem med deres produkt, der alle har haft baggrund i private forretningsmæssige interesser. Som eksempel kan nævnes drikkevandsproduktet ”938” fra Qeqertarsuaq, der hentes op fra en underjordisk kilde og allerede har kørt i nogle år inden projektet kuldsejlede, ligesom der i Narsaq har været gennemført produktion af isbræ og gletschere, for ikke at forglemme andre iværksættere, der ellers har modtaget godkendelse til produktion i tidens løb og som har forsøgt sig med is- og drikkevandsproduktion.

Alle disse forsøg på opstart af produktion af is og vand er alle kuldsejlede under en eller anden form og har ikke kunnet overleve som følge af forskellige problemer. Naalakkersuisut omdelte til FM04 en redegørelse om eksport af is og vand. Denne redegørelse beskrev både muligheder og udfordringen ved eksport af is og vand i form af bulk eller eksport til Det kommercielle vandmarked (markedsført drikkevand på flaske). I denne redegørelse udstikkes en strategiplan, der løber til og med 2013. Der har

nu været flere projekter, der sigter på eksport af drikkevand på flaske, ingen af projekterne har slået igennem på markedet.

Det er på denne baggrund jeg mener, at man helt eksakt må få undersøgt, hvad der går galt og hvilke problemer, der eventuelt er forbundet med produktion af is og vand. Hvad er det helt eksakt, der gør, at produktionen af is og vand slet ikke kan lade sig gøre og hvilke problemfelter, er der åbenbart forbundet hermed? Hvilke forretningsmæssige eller handelsmæssige problemer foreligger der omkring is- og vandproduktion? Er der eventuelt noget der mangler som kan afhjælpes? Det er kort sagt uforståeligt, at vi som ejere af verdens reneste drikkevand, de ældste isbræer og gletschere i verden, der i øvrigt er dateret til, at være over 3000 år gamle og dermed, som en selvfølge, må siges at være verdens reneste is.

På baggrund af disse ellers så indlysende faktorer, er det tvingende nødvendigt, at vi på et højere politisk plan, får gennemført de nødvendige analyser og undersøgelser for, at få dokumenteret helt eksakt, hvad der eventuelt kan være galt.

På baggrund af denne udredning, vil man måske kunne opstarte en økonomisk rentabel produktion med virksomheder, selskaber og eller koncerner, der ejes af lokale og hjemmehørende interessenter.

Vand- og miljøteknologi er danske spidskompetencer på det globale marked. Tilsammen beskæftiger området omkring 100.000 personer og tæller flere end 700 virksomheder. Eksporten af vand- og miljøydelse er i god vækst og må forventes at komme til at udgøre en betydelig del af fremtidig dansk eksport.

Den danske vandbranche lancerede ultimo 2015 Vandmissionen, der stiler efter en fordobling af vandeeksporten samt øget beskæftigelse til 4.000 personer såfremt initiativerne gennemføres.

Den danske vandsektor beskæftiger 15.000 mennesker, og eksporten steg fra 12,5 mia. kr. i 2006 til 15,9 mia. kr. i 2014 svarende til 2,6 % af Danmarks samlede vareeksport. Danmarks eksport af vandteknologi er centreret omkring pumper og ventiler, som i 2014 udgjorde 49,5 % af den danske vandteknologiekseport. De største eksportmarkeder for dansk vandteknologi er de traditionelt største eksportmarkeder for Danmark; dvs. Tyskland og Sverige. Den danske vindmøllesektor beskæftiger 28.700 mennesker og oplevede i 2014 det største aktivitetsniveau i fem år; eksporten steg fra 45,8 mia. kr. i 2013 til 53,5 mia. kr. i 2014.

Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser:

Det vurderes at udarbejdelsen af analysen samlet set vil koste omkring et AC årsværk af 500.000 kr.

Dette indbefatter midler til oversættelse mv. Det er tillige forventeligt at der under udarbejdelsen af analysen skal anvendes administrative ressourcer til, at være i faglig dialog med relevante eksterne parter om indholdet i analysen. Det kan i den forbindelse ikke udelukkes, at der skal inddrages særlig specialviden fra eksperter, hvilket kan pålægge administrationen yderligere udgifter.

Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser overfor de private næringsdrivende:

Forslaget forventes ikke at påvirke det private erhvervsliv.

Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser overfor borgerne

Forslaget forventes ikke at påvirke borgerne,